AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

ÅRG. 12 1990 NR. 2-3

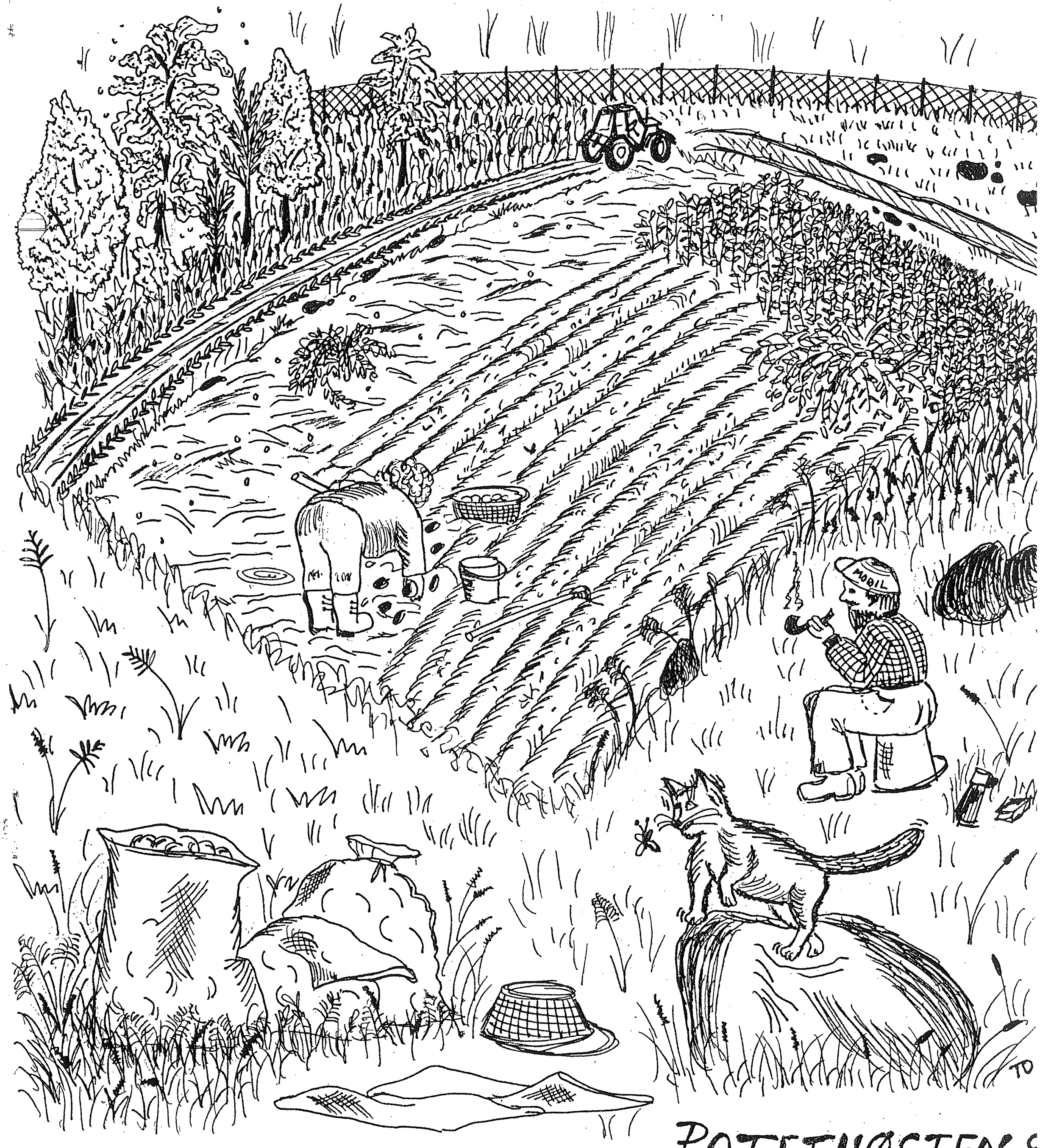

POTETHØSTEN

Smånytt fra bygda.....

BANKING

Hos Harry og Agnes har det vært hammerslag å høre i sommer, og plutselig kom det frem en kjempe veranda på hele forsiden av huset, og de har sikkert fått kjempe fin utsikt utover fjorden fra den.

DUKKEHUS?

På gårdstunet hos Oddvar er det kommet opp et nytt his i sommer, om det er uthus eller dukkehus vites ikke, men det var mange smårollinger som lekte der nede i sommer.

BRANN

Osvald m/fam var så uheldige at de fikk brann i garasjen her tidligere i sommer, men nå er det full repareing der nede, i skrivende stund ser taket ut til og være ferdig.

PENSJON

Lilly har hatt to katter i pensjon noen dager i sommer, mens katteeierne var på ferie.

GARASJE

Alma og Håkon er i full gang med å utvide gårdstunet med en stor flott garasje.

VINTERBOLIG

Sigfrid tar nå utflytting til byen for vinteren, men til sommeren er hun tilbake oppe i hågen.

BILER

Gjærhågen og biler er liksom blitt et begrep her i bygda og denne gangen kan vi melde at den røde amerikaneren er solgt. Det kan også bli forandring i den øvrige bilparken, men det får vi komme tilbake til ved en seinere anledning.

Opp i alt dette så har de på Vollen også skiftet bil, så vi får nå følge med om det er noe smittsomt på gang.

★★★

Takk for sist.....

Det var nok mange som ventet forgjeves på Austavinden til St. Hans og det er bare å beklage men redaksjonen strakk ikke til

Ikke fikk vi inn et eneste innlegg og da er det ganske håpløst å skal trylle fram stoff i en ellers nokså hektisk tid på året. Vi har ikke fått inn noe stoff til denne avisen heller så vi måtte sette oss ned å finne på ting og da sier det seg selv hvor vanskelig det er, men det er vel et problem som har vært siden avisen kom ut første gang.
Nå kommer iallefall høstens utgave av Austavinden og vi håper dere finner den brukbar .

Neste nummer av Austavinden er julenummeret, og nå har det vært så mye prat om 1940 i år at jeg vil over til 1945. Hvordan var det å feire den første jula etter fem lange og trasige år?
Håper at noen kan fortelle noe om hvordan det føltes og kom forandringene med freden så fort at det var forskjell fra jula 1944?
Ballen er kastet til den som har noe å fortelle oss andre.

Er det noen som har opplevd jula på andre siden av jordkloden så kan det være artig å høre om det også.

Anita

Etter en telefonsamtale med kassereren i Grendelaget kom det fram at det i år som alle de andre årene er noen etternølere med å betale for Austavinden og kontigent til Grendelaget.
Nå har dere sjansen til å ordne opp i dette, ellers blir det ikke noe julenummer på dere i år ~~også.~~

Dessverre er det kommet fram at en del ikke fikk forrige nummer av Austavinden, prøver nå å sende ut det nummret til de. Vi beklager så mye

17-MAI

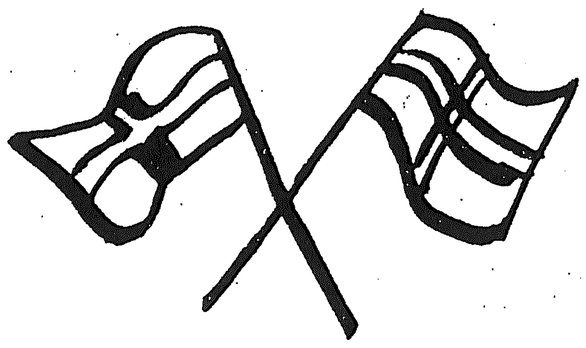

Været på årets 17 mai var ikke noe å skryte av, det vil nok bli en av dagene som går over i historien.
Flagget gikk nå iallefall til topps og ungene fikk på seg fin klærne sine selv om nok mange tok ullbuksa under.

Klokka 16 møttes bygdefolket i Gjærhågsvingen og tok fatt på togruta inn til Grendehuset. Størrelsen på toget var nå ikke noe å skryte av, men en franskmann filma oss så vi var nok litt av et syn der vi kom. På Grendhuset var kaffen var så vi krydde oss snart inn i varmen, og det var på tide for like etterpå så snødde det store filler.
Komiteen hadde fått en kjempe fin marsipankake fra Myklevolds` Bakeri og den smakte godt. Ellers aå var der kringler, sjokolade_ Kake, is og brus, så alle ble nok gode og mette.

Lilly hadde gjort en kjempe jobb med ungene, så det var kjempe fin underholding. Det var trekkspillmusikk, diktlesing m/neing (vet at det lå enormt mye trening bak) og sang.
Dette var det de minste ungene i barnegruppa som stod for så all honnør til dem sammen med Lilly og Arna.
Neste år er det nok ungdommsgruppa sin tur?

Det ble en kjempe trivelig ettermiddag på grendehuset sammen med bygdefolket, vi kunne kanskje ta en kaffetår sammen litt oftere på Grendehuset.

Anita

VI LEVERER DET DU MÅTTE TRENGE TIL DITT SELSKAP

Myklevold & Sønner

Telefon 28555 - 28126
8540 BALLANGEN

ST.HANS

Etter å ha bodd her på Virak i 7 år, fikk vi endelig oppleve en Sankt Hansaften med sol og sommer. Med onga som trossa ei iskald elv og bada og storkosa seg -- helt til de voksne gjorde en felles bestemmelse på at no va det nok og evig nok.

Det va så varmt og fint og nok av mygg i skögen rundt Kjerksteinen , så folk trakk ned i fjæra. Der ble det bål i år og - og det ble så inntenst varmt at vi måtte trekke oss et godt stykke unna.

Ongan og de voksne hadde en trivelig kveld i lag - og været la jo `kje akkurat nån demper på stemninga. Attpåtil var det jo helg - til en forandring.

Det var mange som møtte opp i år - og vi håper dette blir en tradisjon som vi vil holde på.

Arna

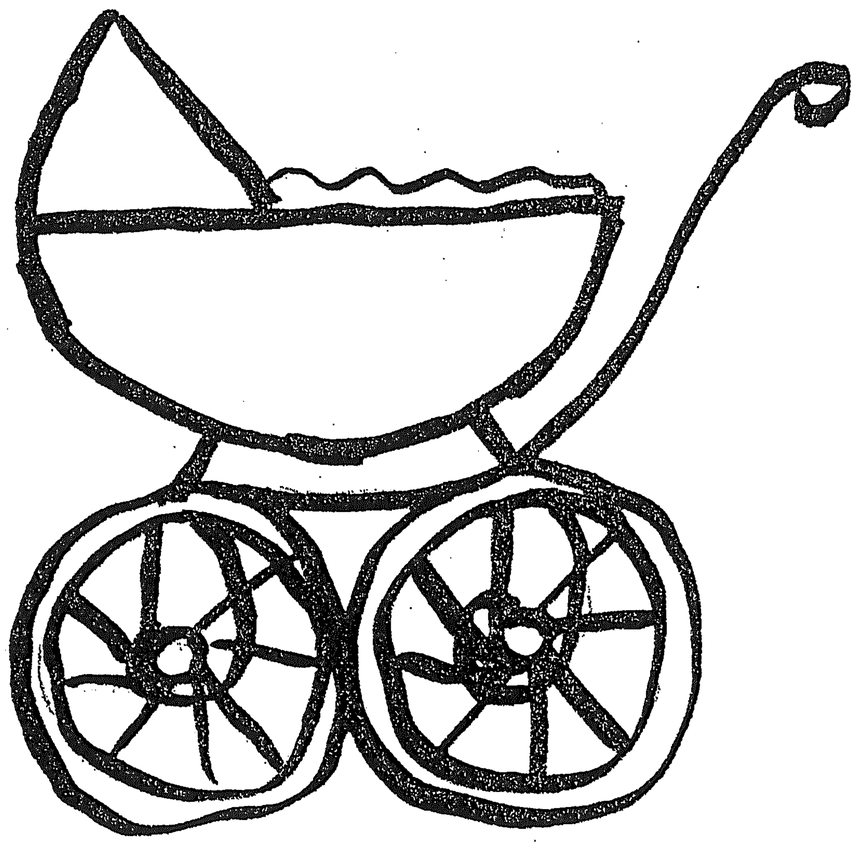

Britt-Unni og Karl-Gunnar fikk en nydelig liten jente 21.juni

GRATULERER

TREKNINGSLISTE

VED BASAREN 9. JUNI SOM VIRAK SANITETSFORENING HOLDT, BLE DET FØLGENDE VINNERE:

HEKLET LØPET	JONAS BYE, ANKENES ALDERSHJEM.
SENGESETT	VERONICA A. PETTERSEN, VIDREK.
KAKEFAT PÅ FOT	KIRSTINE OLSEN, LEIRVIK.
STRIKKET DUK	AGNES EVENSEN, ANKENES ALDERSHJEM.
VEVD MATTE	KJELL LINDGÅRD, BÅTBERGET.
DEN STORE KOSTHOLDSBOKA	HJØRDIS BJARKØY, NARVIK.
STRIKIKET BARNEKJOLE	KJERSTI LIND, STRENGELVÅG.
KRYSTALLSKÅL	REIDUN OG ROALD LUNDBERG, RÅNBOGEN.
HEKLET DUK	ASTRID BRATTLAND, BALLANGEN.
SENGESETT	INGER RASMUSSEN, STORKROKEN.
VEVD SJAL	LINE SUNDBY, ARBEIDERVEIEN 84, NARVIK.
KAFFEDUK	FOLKE MÅRTENSSON, HÅKVIK.
FONDYGRYTE	ODDVEIG OG BJØRN LINDGÅRD, BÅTBERGET.
STRIKKET BABYSETT	ANNE JOHANSEN, MALMVEIEN 79, NARVIK.
HÅNDKLESETT	ELLA LUNDBERG, HATTEBERGET.
STRIKKET BARNEGENSER	REIDUN RYDLAND, RÅNBOGEN.
LAMPE	NORVALD DAHLBERG, BARDU
BRODERT LØPER	REIDUN RYDLAND, RÅNBOGEN.
LUFTMADRASS	JORUNN KRISTENSEN, ANKENES ALDERSHJEM.
HEKLET DUKSETT	BJØRN BECK, SKARBERGET.
HEKLET RUND DUK	KIRSTINE OLSEN, LEIRVIK.
JOGGEDRESS	FAM. JØRGEN KONGSBAKK, VIDREK.
HEKLET SALONGBORDDUK	OLGA OG NILS DAHL, VIDREK.
SPEKEFJEL MED UTSKJÆRINGER	FAM. GUNNAR HANSEN, VIDREK.
HEKLET BARNEKJOLE	TERJE ERIKSTAD, LØDINGEN.
BYGGESETT BIL	ALF HARALD BJERKELUND, VIDREK.
BRODERT DUK MED STRIKKET BLONDE	ULF TORGERSEN, GAUPEVEIEN 26, NARVIK.
DUKKE	FAM. JØRGEN KONGSBAKK, VIDREK.
SENGESETT	KATHRIN NILSEN, BÅTBERGET.
HARDANGERLØPER	FAM. JØRGEN KONGSBAKK, VIDREK.
TENNISSETT	JØRN ANDREEILERTSEN, VIDREK.
HEKLET KJØKKENGARDINER	FOLKE MÅRTENSSON, HÅKVIK.
BILSTØVSUGER	ESTHER ASPEVIK, RÅNA.
6 KRUS	ELLEN RAVLO, LIBRIS.
TENNISSETT	INGER OLAISEN, BEISFJORDVEIEN 151.

TAKK TIL ALLE SOM STØTT BASAREN PÅ ENHVER MÅTE.
INNTEKTEN GIKK TIL CT-AKSJONEN VED NARVIK SYKEHUS OG DET BLE OVERSENDT KR. 12.000,- SLIK AT SANITETSFORENINGA HER HAR GITT KR. 22.000,- I ALT.

KAN DU ME'A?

I gammeldagane var det grunnleggandes kunnskap for å livberge seg å kunne alle medene til grunnar og klakkar i fjorden. I dag har det mest hobby-interesse for dei fleste, og knapt nok det. Derfor går det nok tilbake med kunnskapen om kor medene er for fleirtallet av oss, - vi som berre er på havet noen turar når sommarveret er godt.

I Austavinden vil vi prøve å finne ut litt om denne saka i et par artiklar framover. Vi er interessert i dei gamle medene som alle kunne, på dei klassiske fiskeplassane. Men vi er også nysgjerrig på om det fins meder til mindre kjente plassar, gjerne slike som var bortimot "klassifiserte hemmeligheter" som kver kall heldt mest for seg sjølv, plassar der dei meinte det beit særlig godt.

Sjølv om fisken enda held seg på dei samme plassane, er det likevel ikkje sikkert meda er den samme som før. Kulturlandskapet rundt fjorden forandrar seg med åra. Gamle landemerke kan forsvinne, og nye kjem til: nye hus, ei Skjombru, lysstolpar, og slik bortover. Vi vil prøve å få fram ka slags meder som blir brukt i dag, også. Vi har derfor intervjua eit lite utvalg av folk vi har sett driv litt på havet. Resultatet av "granskinga" vil vi presentere i eit par nummer av Austavinden. Og altså: har du tips, er vi svært interessert i å få meir stoff om medene utafor Vidrek.

Denne gongen skal vi ta for oss noen av dei mest brukte medene, og vi startar med den mest brukte av grunnane:

GARDSGRUNNEN

1. KLEMSTEINAN UNNA RØSSASNESSET. Varianten her er LØBERGET UNNA RØSSASNESSET (Klemsteinane er stundom vanskelig å sjå). Ifølge Kåre er ein i ytterenden av Gardsgrunnen med denne meda.
Eit par moderne variantar er BRUTARNET PA AUSTSIDA AV SKJOMBRUA RETT UNDER DEN FØRSTE ELVA NEDOVER FJELLSIDA I SKJOMEN (Hans Gundersen), eller BRUTARNET PA VESTSIDA AV SKJOMBRUA MELLOM DEI TO ELVENE I SKJOMEN (Per Røren)

Etter som Stein fortel, hadde han Karl Olsa enda en variant her: NAUSTET PA RØSSASNESSET RETT UNDER SKJÆRINGSPUNKTET DER HIMMELRANDA AV FJELLET PA VIDREKSIDA MØTER HIMMELRANDA PA SKJOMSIDA.

2. LITJHAGEN I BALLANGEN PA INNERENDEN AV VIDREKØYAN.
Dette er "klassikaren". Men ei anna med er mykje i bruk her: ØVERSTUA (no: Oddvar si sommarstue) MIDT OVER VOLLEN-NAUSTET (det innerste naustet i klynga ved moloen.)

KALDBAKKAN

1. KLEMSTEINAN UNNA RØSSASNESSET (som Gardsgrunnen). Ein kan også bruke LØBERG UNNA RØSSASNESSET. Ei anna med ein kan bruke er KONGSBAKKSTUA (den gamle) FRAM UNNA BRYGGEBERGET. Då skal ein, ifølge Kåre, vere i ytterenden av Kaldbakkan, der han er grunnast. I det heile kan eg minnest at far min sa at Kaldbakkmeda var "romslig", for Kaldbakkan er vid.

2. STORHAGEN I BALLANGEN UNNA (PÅ) YTTERENDEN AV VIDREKØYAN. Til denne kjenner eg ingen variantar.

AUÅRSKLAKKEN

Eg er litt usikker på om dette er rette namnet på staden. Meda er i alle fall:

1. LØBERG KLAR AV RØSSASNESSET.

2. FORNESET I BALLANGEN KLAR AV BORTERENDEN AV YTTERSTE VIDREKØYA.

Etter Kåre sine opplysningar sette ein snikar her. Djupna er ca. 90 famnar. I gammeldagane sette ein også auårsgarn derifrå og utover, og då endte ein på 180 famnar med ytterilen.

VIDREK-KLAKKEN
ELLER
AUÅRSHAVET

Eg er litt usikker på namnebruken her og, og tar gjerne mot respons på om det verkelig er to namn på same staden. Meda er slik:

1. SALTVIK-KLUBBEN PÅ BORTERENDEN AV DEN YTTERSTE VIDREKØYA (Kåre). Stein har ein variant:
SALTVIK-KLUBBEN FRAM PÅ NORDSIDA AV ØYAN. Han minnes det heite seg at at klubben skulle vere "ei låvedørs-breidd unna Øyan". Korsen "låvedørsbreidd" skal oppfattes, er ikkje så lett å seie, men Stein meiner å hugse at det var omlag som breidda på ei av Vidrekøyan.

2. STØTTA PÅ LEIRA I EDVIN RAVN SIN FJØS. (Kåre). Også her har Stein ein variant:
STØTTA PÅ LEIRA MIDT I ELVEOSEN TIL STORELVA.

Kåre og Stein sine meder på denne klakken gir ikkje heilt same plassen. Stein vil vel komme litt lenger ut og til havs enn Kåre. Derfor spør eg: er dette same klakken?

Neste gong ser vi på Mikkelsklakken og Tørr-Skallen, pluss eventuelle andre meder vi får inn. Takk til Kåre, Albert, Hans, Stein og Per som villig har røpa sine meder. Til slutt ei etterlysing: er det noen som veit meda på det som heitte AUARS-HOLLA?

Martin

Kommunens tremste på Vidrek kirkegård

Narvik formannskap har tradisjon for å benytte siste møte før sommerferien til å gjøre seg kjent i de ytre delene av kommunen. I år var turen kommet til Vidrek og Sørskjomen, og på Vidrek benyttet folkets kårne anledningen til å beskue stedets gravlund.

Parksjef Tor Akselsen orienterte om en kirkegård som ikke volder de store budsjettutleggene for Narvik kommune. Men her som på de fleste andre kirkegårdene i kommunen mangler avfallsbokser, og veien opp til Vidrek kirkegård begynner ved E 6 som en privat gårdsvei. Dette forholdet ønsker kommunen å gjøre noe med, foruten at kirkegården bør skiltes ved E 6.

Under befaringen ytret Torstein Olsen fra Vidrek grendelag ønske om en større parkeringsplass utafor kirkegårdsporten. Dessuten kunne veien opp hatt bedre dekke.

Siden gravlunden ble tatt i bruk i 1946, har det foregått et førtitalls begravelser. Vidrek kirkegård har avsatt plass for nøyaktig 499 graver, og her skjer kun et par begravelser i året. Behovet skulle være dekket i minst hundre år framover.

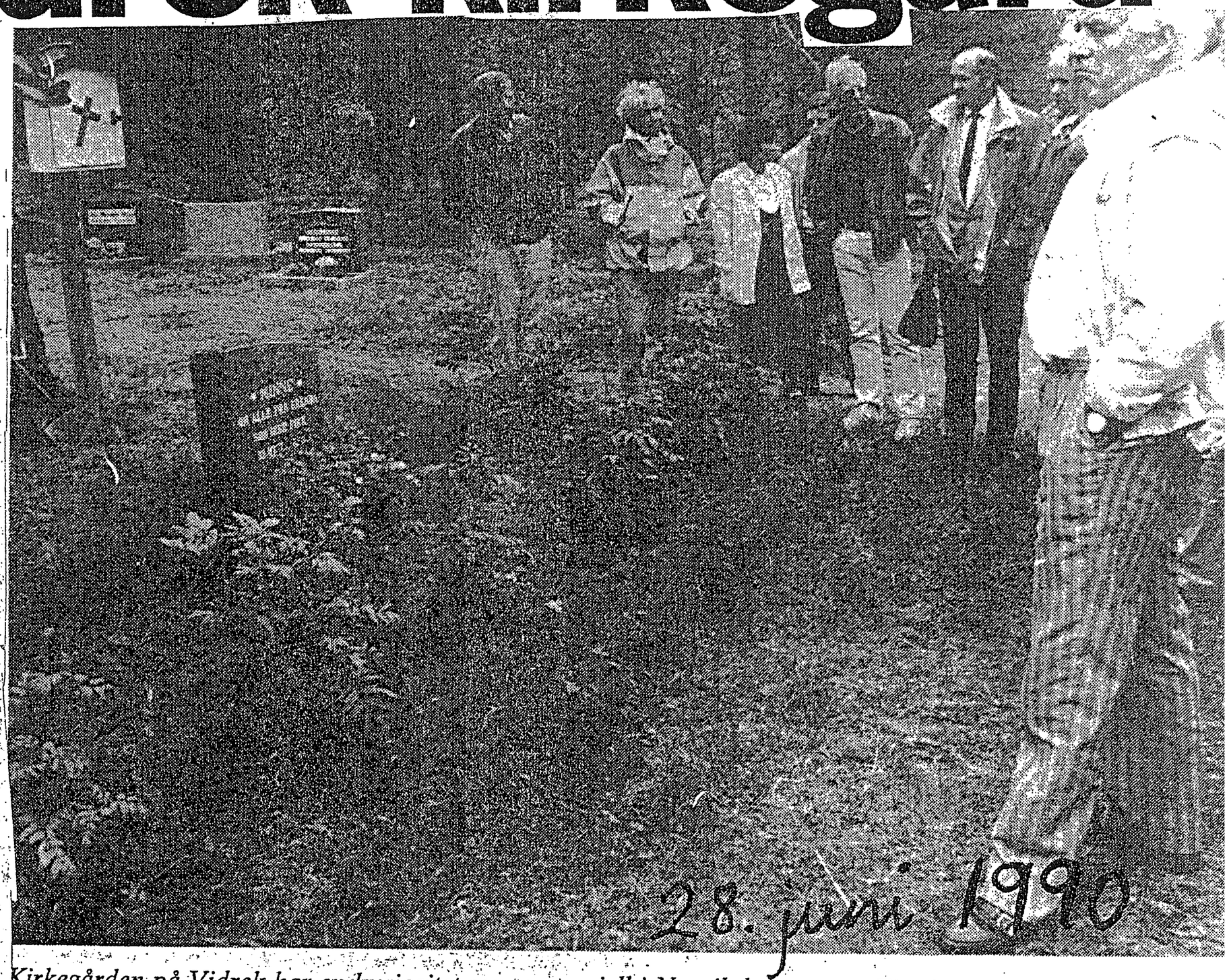

Kirkegården på Vidrek har en kuriositet som er spesiell i Narvik kommune: Ei minnestøtte over folk fra by om er gravlagt andre steder i kommunen, før Vidrek fikk egen kirkegård. Navnene på disse personene oppskrevet i ei bok som ligger tilgjengelig.

Vidrek er i framdrift

Av KETIL FALCH

Etter at avfolkingsspøkelset virket truende noen år tilbake, er Vidrek blitt ei bygd i framdrift. Yngre folk har slått seg ned i bygda, og barnetallet er litt større enn da Vidrek skole ble lagt ned i 1972. I skoletida tar 12-13 barneskoleelever bussen til Håkvik.

Folk i bygda ser i dag optimistisk på framtida. De har først og fremst ett hovedproblem, og det er vanskene med å få avkjørselstillatelse hos Vegvesenet. Denne problematikken hindrer i stor grad videre boligbygging, så lenge stedet ikke har noe boligfelt.

Skolen rustet opp

Gjennom Vidrek grendelag har mange av bygdas folk lagt ned stor dugnadsinnsats til felles beste. Spesielt er skolebygninga fra 1948 tatt godt vare på som grendehus.

Formannen i grendelagets hus-styre, Torstein Olsen, forteller at hele huset i vinter ble pusset opp innvendig, bortsett fra gangene. Dessuten er taket forsynt med steinull, og i veggene er det blåst inn isolasjon. I fjor kom også nye plater på taket, med god hjelp fra Narvik kommune.

Vil overta huset

Bygninga er fortsatt i kommunens eie, men grendelaget har søkt om å få overta den vederlagsfritt.

– Vi skulle få svar i juni i år, sa Olsen til medlemmene i Narvik formannskap som tirsdag holdt møte på grendehuset.

Ordfører Odd Andreassen ba rådmannen om å undersøke hvor saken står. Andreassen antydet at stigende barnetall kanskje på ny gir grunnlag for en egen skolekrets. I så fall vil kommunen ha bruk for bygninga til skole.

Til det sa Torstein Olsen at folk på Vidrek nå har lagt ned svært mye penger og arbeid for å få bygget i skikkelig stand. Ikke minst har basarpenger vært til god hjelp.

Vidrek grendelag har søkt Narvik kommune om å få overta stedets g skole vederlagsfritt. Men for Torill Hansen Ranheim (til venstre), Olsen og Torstein Olsen i grendelaget er det viktigste at bygda får b huset som i dag.

Både Olsen og lederen i grendelaget, Torill Hansen Ranheim, sier at hovedpoenget for bygda er å kunne fortsette og bruke huset som i dag. Hvis bygget skal kunne tas i bruk som skole, må en god del arbeid gjøres i kjelleretasjen.

I dag benytter Vidrek grend det gamle skolehuset til en domsgruppe, barnegruppe, b rer, gudstjenester, litt kurs somhet, 17. mai-feiring, jul fest, og ikke minst den årlige larfesten i Vinterfestuka.

Det vokser og gror...

Høsten er igjen her etter en kjempe fin sommer, det må vi vel være enige om alle sammen.
Fin temperatur i hele juli og august måned, litt tørt en peride periode i juni og juli, men ellers fint fordelt med sol og regn. Det er tydelig at det har vært skikkelig vokse vær, for enkelt skudd på trærne er 40-50 cm og det må en si er gor årsvekst.

Snegla har vært en plage på enkelt plantesorter, den klarer jo å spise opp hele plantene hvis den bare får bolte seg fritt. Snakket med noen son hadde plukket litervis av snegler i potetåkeren, den hadde tatt helt knekken på potetriset. Det går annt å sette ut små skåler med øl, det vil tiltrekke sneglen sånn at den holder seg borte fra plantene, den vil drukkne i øl.

Nå bør en tenke på å samle inn frø av sine egne planter. Når frøkapselen har mistet grønnfargen og frøene lett detter av da er frøet modent. Bare pass på at frøene er helt reine for planterester og at de er helt tørre før de pakkes bort i papirposer. Oppevar frøene i kjøleskapet eller i fryseboksen. Det er en fordel å samle inn mere frø en hva en regner med å få bruk for, da spireevnen kan variere noe. Vær også oppmerksom på at frøene kan gi en plante som ikke er helt lik morplanten, men det kan jo også være med på å gjøre det hele litt mere spennende.
På noen stauder er stilkene med frøkapslene dekorative i vaser eller sammen med andre tørka blomster i dekorasjoner.

Blomsterløkene skal også i jorda får frosten får tak i bakken. Det er jo artig med blomsterløk, for hvem går ikkke å kikker etter liv i jordskorpa når våren kommer. Hjemme hos meg er ungene veldig opptatt av løken og er snar å si fra hvis de ser at noe er på tur opp av jorda.
Krokusen kan en legge ned direkte i plenen og det kan bli litt av et syn på våren med en blomstrende plen. Og har du først satt løk ned i plenen så kan du regne med at du vil ha den der i nonen år.

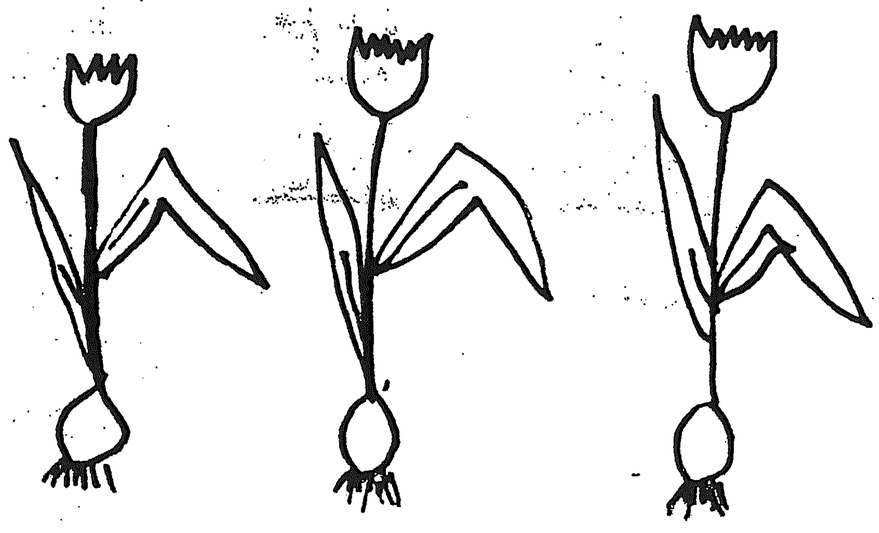

En fin høstdag kan også brukes til en tur i skogen for å se etter ting som en kan bruke til juledekorasjoner.
Kongler, røtter, greiner og orkvister. Einerkvister dekorere veldig fint i en urne eller lign. ved inngangspartiet.
Greiner fra lauvtrær kan en settr i 1 del glyserin-glyserol og 2 deler vann så holder bladene seg på greinene, de blir brune men veldig dekorative.

Nå må vi også begynne å tenke på at potteplantene trenger mindre vann og gjødsel. Prøv å gi plantene mest mulig tilleggslys og la de bli tørre mellom hver gang de får vann. Gi de heller en dusj, det vil de sette pris på, vi har alle for tørr stueluft. Vær forsiktig med dusing på planter som er lodne i bladene og som har blomster f. eks. St. Paulia.

Bind sammen små trær i hagen de hvor du kan tenke deg at de kan bli utsatt for mye snø f.eks. av brøyting.

Høsten kan være en fin tid ute i hagen selv om vi må ha på oss mere klær, vi kan jo tenke frem til neste vår og en varmere sol.

Så får vi bare håpe at snøen kommer og legger seg før det blir frost, for det er en av de verste finden til det som vokser og gror.

Anita

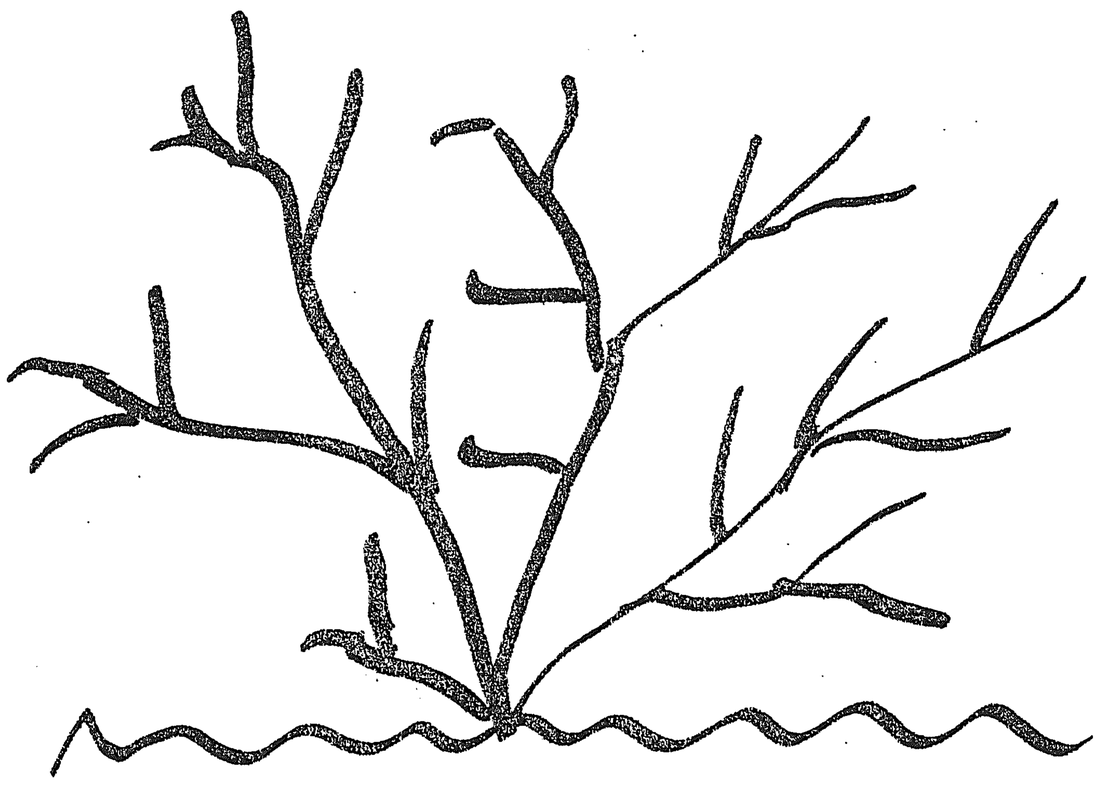

AMERIKATUR

Den skjebnesvangre datoen 9. april 1990 starta husmorferien min. Nå skulle eg endelig få besøkt slektningane mine i USA, noko eg skulle ha gjort dei 10 siste åra.

Etter å ha hatt eit par mareritt om flykapring og litt forskjellig må eg innrømme at eg var litt nervøs for reisa. Og da eg i tillegg fekk sjå reiseruta med 12 antal fly, var eg ikkje høg i hatten. Men eg hadde bestemt meg, så det var bare å ta med alle dei store elefantane eg hadde i magen - og dra.

Det var snøstorm på Evenes, og fint og varmt vårvær i Oslo.
Eg reiste med PAN AM til London, og her var den fyrste byttinga.
Før me landa fekk me ein flott sightseeing over London og omegn.
Såg mange fine slott og åkrar, og Themsen langt der nede.
Så var eg i gang med å bruke engelsken. Stotra vel litt i starten.

Eg traff ein norskamerikanar som så gjerne ville hjelpe meg. Minntast det Gaute hadde sagt:"Ikkje snakk så mykje ned framande slik som du gjer ellers med å legge ut om deg sjølv og familien osv, og kor du skal og kor lenge du skal være." Nei vel, eg sa ikke så mykje til den mannen, eg. Sa nei takk da han ville kjøpe brus til meg, og dropsen eg fekk putła eg i lomma, - ikkje noko doping her, nei.

Så var det på neste PAN AM fly til New York. Korleis skal eg klare å finne fram her? Eg oppdaga til min glede at dersom ein såg litt dum ut (eg må ha gjort det), så kom det ein eller annan i uniform og spurte: Where are you going? (Kor skal du?). Jauda, dette gjekk flott. Til og med da eg skulle skifte terminal, med buss og greier. Greie folk.
Og sikkerhetskontrollar meg her og der, og demonstrasjonar av sikkerhetsrutinar i eitt sett. Kunne det der etter kvart, - tenkte eg skulle ta meg jobb som flyvertinne etter denne turen.

I New York var tidsforskjellen 6 timar. - Veit ikkje kor mange gongar er stilte klokka mi på turen.
Kjørte med eit "lite" fly til Philidelphia. Kjekt å ha vore der og, men så skitne doar!
Blei ellers litt modigare til å snakke med folk.

Så skulle eg endeleg få koma på det flyet som skulle til Los Angeles. Slo meg heilt til ro på plassen min og sveva over slettene med country-musikk i ørene og med mykje godt å ete og drikke.
Fin utsikt og fint vær. Kom til Las Vegas, og der skulle me ein tur nedom. Det var mørkt ute, men niks problem. Det var lys nok. Eg har visst ikkje sett lysreklame før. I alle regnbogens fargar, og det blinka og bølga seg i alle formasjonar.

Hadde ein halvtimes tur til Los Angeles, og eg byrja å bli trøtt, hadde nå reist i 24 timar.
Og nå byrja elefantane å vise seg igjen. Nå skulle eg fram til det fyrste målet. Treffe firmenningen min, Dennis og kona Siony.
Eg tok fram norskeflagget og festa det på jakka mi som avtalt og gjekk ut av flyet.
Da syns eg at eg såg ein som ligna på onkelen min. Eg smilte fint..... Men nei - fekk ikkje noko smil tilbake. Er det ingen som vil ha meg da? Nei, nei, - da får eg finne kofferten min da.
Eg gjekk nedover ei trapp. Da eg kom midt i trappa var det nokon som ropa: Hello, Anna? ENDELEG ! Der stod Siony. Ho hadde kjørt ein omveg. Godt å koma fram. Siony er filippinsk og ei nydeleg dame på alle måtar.
Det var seint på kvelden og varmt ute. Og det fyrste som møter meg er nydeleg blomsterduft og alle palmene (syns palmer er så flott).
Tre kvarter var det å kjøre til familien min, ein fin plass. Der og var det skjønne blomar i hagen utanfor huset. Eg lukta og lukta.
Gata heitte SMOKETREE AVENUE.
Kom inn og satte meg i ein god sofa. "Have a coke?" (Lyst på ein cola?) Hadde mest lyst på norsk mjølk, men pytt!
Skravla litt og gjekk så til køys i ei stor mjuk seng m/to madrasser (prinsessa på erta) og sov aldeles nydeleg. Tidsforskjellen på 9 timar gjorde meg ingenting.

10.4.

Fekk ein nydeleg frokost av Siony, ho prøva å gjere det på norsk måte, men eg sa eg tek skikken der eg kjem.
Såg på den nydelege hagen og kjente igjen inneplantene våre. Ja, ja. Og så tenkte eg på snøstormen på Evenes da eg tok på meg sumarkleda.
Så tok Siony meg med på ein kjøretur i omegn der. Måtte ha vindauga oppe for å kjenne alle dei gode luktene.
Det var visst den finaste tida å koma på, - våren. Det hadde nettopp regnet og det var frodig og fint. Heile åsane fulle av blomar av alle slag i alle slags nydelege fargar.
Tok ein tur nedom stranda, ved Stillehavskysten, - uendelege sandstrender, - blei dessverre ikkje så mykje tid til å bade.
Så skulle me heim. Var berre ein tur innom Drive-in-gatekjøkkenet først. Bestille i <u>den</u> luka, få betale i neste luke og få 2 stk. hamburgere i neste. Så heim, slå på TV'n og ete hamburger og drikke cola.
Etter at maten var fortært kom Todd og henta meg (Siony er tanta hans). Me skulle ta ein handletur i Hollywood. Gate opp og gate ned, inn i all verdens butikkar. Enormt med juggel, men artig å sjå. Så kjørte me ein tur i Beverly Hills. Det var hus det!
Mange var skjult bak hekkar og murar, men du store allverden, dette var slott. Med limousiner utanfor, ellers var det europeiske bilar som var det likaste. Ein Cadilac kunne du få kjøpt til spottpris.
Eg trudde at Beverlybakkane (Beverly Hills) hadde mange hus, men ikkje <u>så</u> mange. Me kjørte opp og ned, hit og dit, og enda såg me berre ein brøkdel. Så her bur altså filmstjernene.

11.4

Sov lenge. Frokost og så til Universal Studios. Her blir filmane i Hollywood laga.
Dette var ein heil by. Gater i alle stilarter og frå forskjellige tidsepoker. Westerngater, tronge, skitne smug, moderne gater osv. Det var Dennis som tok meg med hit. Han hadde ei vekes ferie og den bruka han på meg. Og han forklarte om den filmen som var filma i den gata og den gata osv. Litt artig var det seinare å sjå "Back to the future" og kjenne seg att.
Men eg følte meg lurt, eg har nemlig aldri lika for mykje spenning på film, og her fekk eg sjå med det blotte auga at det var for det meste juks!

Det var mange forskjellige STUDIOS som me kjørte inn i med ein slags åpen buss. (Da eg skulle gå inn i bussen, kyssa Frankenstein handa mi, og Dracula stod ved sida av og gliste....).
I eit studio var THE MONSTER, - den grusomme, kjempestore gorillaen. Han stod så nært meg at eg kunne tatt på han. Bussen rista. Han brølte.

Så kom me inn i eit nytt studio, - liksom i ein undergrunnsbane. Her fekk me oppleve jordskjelv. Alt var stille, brått rista heile bussen, asfalten på "perrongen" sprakk og krølla seg, fjellveggen revna og vatnet fossa ut så eg fekk meg ein dusj. Maskiner brann med skikkeleg varme. Vatnet rann ned framfor oss. På den andre sida hører me eit nytt brak, og der kjem ein kjempetrailer liksom frå gata over oss seilande ned mot oss til han stopper like ved. Så blir alt stille igjen og alt fell på plass.

I eit tredje studio kjem me inn i ein "istunnell", - stille og roleg kjører me inn. Brått går alt rundt, trill rundt, trudde eg. Men toget stod stille, det var berre tunnellen som bevega seg rundt og rundt. Eg la meg over til sida, og Dennis lo.
Så kjørte me over ei gamal "råtten" bru. Da me kom midt oppå, gikk ho nesten i oppløysing, og det verka som ho skulle ramle ned, men det var berre juks, det også.

Så opplevde me HAISOMMER. Kjørte med bussen vår langs ein liten sjø, og det var stille og fint. Der utpå sat ein mannn (dokke) i ein båt og fiska. Og brått dukka haien opp og slukte både båten og mannen, og "blodspruten" stod opp av vatnet.
Eg vert oppteken av det synet. Men brått var haien rett ved sida av meg og eg såg rett inn i gapet på udyret, håret reiste seg, og Dennis fekk blåmerker på armen (nesten).
Så laga dei uver, - regn og torever frå "klar himmel" og flaum, og dette i eit lugubert trongt smug.

Så var me på dyreshow med kattar, hundar og ei ørn og ein apekatt. Dette er dyr dei brukar i filmane, og som er spesialtrena. Det var utruleg kva dei fekk dei til å gjere.
Så traff eg Tom Sellec. Han var nå bare ein pappfigur, men han var pæn, og var til å ta rundt slik at ein kunne få tatt bilde. Og bilen hans stod ved sida av.
Da knipsa Dennis oss. Bare kom og sjå biletet, vi ser heilt nyforelska ut.....

Så kjørte me heim. Men gjekk fyrst på ein bar på Happy Hour (LYKKELEG TIME) (frå kl. 16 - 17), der ein kjøpte seg noko å drikke, og så kunne ein ete så mykje ein ville for det drinken kosta. Og mat så det bugna.

Så gikk me inn i ein STORE (butikksenter) der alt var så ekstremt billig og STORT og STORT og STORT. Til og med gulerøtene var dobbelt så store som her. Og jordbær - nam, nam. (Dette året opplevde eg jordbærsesong først i California, så i Telemark og så her nord.)

Eg kjøpte 6 T-skjorter for 70 kroner og ein stor boks godter for ein slikk (!) og ingenting. Og det var den dagen.

Fortsettelse i julenummeret om dagen etter i DISNEYLAND.

Anne Berit S. Eriksen

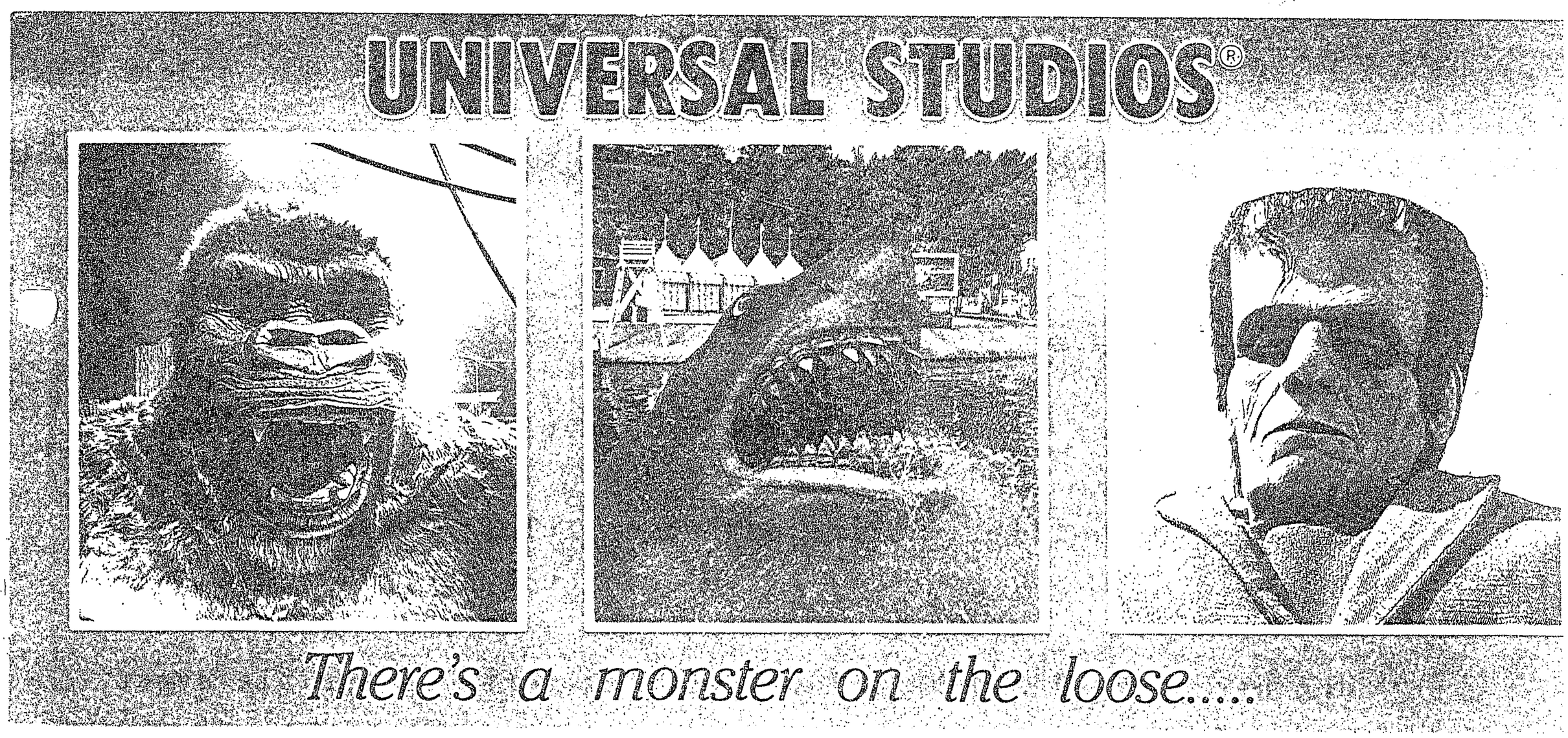

Busslomme

★★

Her tidligere i vinter så fikk jeg besøk av en herremann fra Oppmålingskontoret angående frigivelse av grunn til busslomme. Jeg skrev under papirene i full fart og så en lysning i det at nå kommer det busslomma og et leskur.
Våren kom og vi begynte å vente på anleggsmaskiner. men dagene gikk og ingenting hendte.
Så tok jeg telefonen fatt og fikk til slutt Veimesteren Stiberg på tråden.
Jo, da busslomma og leskuret skulle komme en gang i løpet av høsten håpet han. Problemet var bare at de i Bodø hadde gitt klarsingnal til arbeidet, men det måtte skje ved vedlikeholds-avdelingen, og dermed kan det ta sin tid før arbeidet blir utført. Er vi riktig uheldig så må vi vente til våren.
Nå er det bare å krysse fingrene og håpe at ungene kan få stå i et leskur når den verste austavinden setter, det er jo bare det at det er flere unger her i bygda som trenger leskur. Det er jo avgjort behov for flere, så vi får arbeide videre med det og gang og sykkelsti.

Anita

★★

AUSTAVINDEN HAR FÅTT SEG EN NAVNEBROR I BYEN

Taraldsvik Vel har en nystartet orienteringsavis som de kaller for Østavinden, stod det å lese i Fremover nylig.
De mener Østavinden må være oppfunnet i Taraldsvik, for det er nesten bestandig vind der. Hva mener bygdefolket til det?

Jeg har snakket med Hans Taraldsvik om dette og han ble svært overrasket da han hørte at vi hadde Austavind her i bygda også, Er vi lite flinke til og markedsføre oss selv mens vi er så lite kjent, da må det en kraft innsats til av bygdefolket eller hva sier dere?

Anita

GANGVEG LANGS E6. I 60 km. SONEN.

Slik trafikken har utviklet seg de senere år, er behovet for gangveg i bygda blitt sterkere.
Vi ser også at trafikkmoralen hos bilistene ikke er blitt noe bedre, selv om trafikkopplæringen skulle tilsi noe annet.

Respekten for trafikkskilt er ikke god nok hos bilistene.
Ulykkestallene viser at det er farten som dreper.

60 km.sonen på Vidrek virker ofte som en testbane spesielt for unge bilister. Den lange strekningen blir ofte brukt til å kapkjøre på.
De ganger politiet har fartskontroll på stedet,ender det de fleste ganger med beslaglagte førerkort. Vi kjenner alle til ulykkene på denne strekningen gjennom årene.

Det er positivt å se at de helt unge i bygda har skrevet brev til de rette myndigheter med krav om gangveg.

Jeg har også hatt kontakt med vegmyndighetene i Bodø, uten at de kunne komme med noen konkrete opplysninger om at gangveg var planlakt på Vidrek.

I tillegge vil jeg foreslå at det søkes om fotgjengerfelt på krysset. Dette ville kunne gi en viss trygghet for de som krysset E6 på dette uoversiktlige sted. Fotgjengerfelt i 60 km.sone skal være skiltet på god avstand fra gangfeltet, slik at bilistene har alle muligheter for å stanse i tide.
Vi får håpe at vegmyndighetene er sitt ansvar bevist og iverksetter de nødvendige tiltak snarest.

H.G.

Maling og gulvbelegg
hjelper vi deg med.

ankenes
fargesenter a.s
Ankenesvn. 275. Tlf. 57107. 8520 Ankenesstrand

17

Ofotens Bilruter as

Journalnr.: 379
Vår ref.: KD/
Deres ref.:

Marthe Østerman
Vidrek - E6 79
8520 Ankenesstrand

Narvik, 18.04.90

BEDRE BUSSTILBUD TIL VIDREKOMRÅDET

Vi viser til kjempehyggelig brev fra deg og Britt Oddveig.Det kan sies at det er uhyre skjelden at vi får slike hyggelige henvendelser.

Vi er klar over at tilbudet til dere ikke på langt nær er så godt som det burde.Dere skriver jo også at dere er klar over at det å sette opp bussruter koster penger.Det er også riktig at da vi hadde tilbudet til Vidrek,var det nesten ingen som benyttet bussen.

Vi har her hos oss i selskapet diskutert brevet fra dere,og vi kan love at vi etter sommerferien skal forsøke,i første omgang,å sette opp en ettermiddagsbuss en dag i uken,muligens på fredagene,med retur på kvelden.Skulle dette vise seg å være populært,vil vi kunne øke tilbudet til flere ganger i uken.

Vi håper at dette kan oppfattes som et positivt svar,og vi takker enda en gang for det hyggelige og fine brevet fra dere.

Med vennlig hilsen

Kolbjørn Dahlin
adm.direktør

Kopi til:Trafikksjef H.A.Haakonsen

Kongens gate 66
Postboks 222, 8501 Narvik

Telefon 082 - 46 480
Telefax 082 - 46 890

Bankgiro 6370.05.03072
Postgiro 5 98 23 27

Vidrek-tolk frykter ei dødsulykke på E6

I bakgrunnen står skiltet Anita Didriksen Ravn (t.v.), Anne Berit og Asbjørn Eidissen og Lilly Kongsbakk gjerne så var flyttet lengre unna gårdsv en de står på. «Det virker som en rød klut på bilistene på tur ut av 60-sonen», hevder de.
(Foto: Espen Eidur

Onsdag kveld smalt det igjen i 60-sonen på Vidrek. Lilly Kongsbakk skulle svinge inn på og over E-6 for å kjøre mot byen. Med seg i bilen hadde hun sin svigerinne. På vei ut på den sterkt trafikkerte E-6'en, ser hun plutselig en personbil med campingvogn komn over bakketoppen. Hun forsøker å legge rattet over f å styre unna, men for sent.

Av ESPEN EIDUM

Med voldsom kraft smeller front på bilen til den finske camp turisten inn i førersiden på Lillys bil. Et nytt trafikkuhell er et faktum. Nye tall på en dyster statistikk. Det gikk bra. Denne gangen også. Lillys svigerinne klager over smerter i ryggen og ambulansen frakter henne til sykehuset for en rutinesjekk. Tilbake står hoderystende naboer. Når skal ansvarlige myndigheter reagere?

«En rød klut»

Ulykken skjedde i det tettest befolkede området på Vidrek. På begge sider av E-6 ligger tilsammen åtte - ti boliger. 10 meter fra gårdsveien som krysser landets hovedvei, står skiltet som opphever 60-sonen på E-6 gjennom Vidrek. Bilistene ser det på en liten bakketopp på vei fra Narvik. «En rød klut for bilistene», mener lokalbefolkningen og vil ha skiltet flyttet. «Søk fylket», er svaret fra kommunen.

– Når bilistene kommer på bakketoppen her borte, og ser skiltet som opphever 60-sonen, så går gasspedalen automatisk i bunn hos mange lenge før de når frem til skiltet. De tenker ikke, og ser svært ofte ikke, gårdsveien som krysser E-6 like i forkant av skiltet, forteller Anita Didriksen Ravn. En rekke ganger har grendelaget tatt saken opp med kommunen og bedt om å få flyttet skiltet lengre unna bebyggelsen. Svaret har alltid vært det samme: «Saken må opp på fylkesplanet. Vi har ingen myndighet til å flytte skiltet.»

Mangler busstopp

Til høsten vil seks unger i skolepliktig alder måtte krysse E-6 for å ta bussen på skolen. Noe fotgjengerfelt finnes ikke. Verken for ungene eller de som hver dag krysser veien for å hente posten eller besøke naboen. Heller ikke busstopp finnes. Foreldrene går i daglig angst for hva som kan sl om en vilter krabat plutselig løp over veien uten å se seg for. Ul ker har de hatt nok av på Vidr Som oftest har det gått bra.

– Men må det skje en dø ulykke i dette krysset før vi fjernet opphevelsen av 60-son og i tillegg får satt opp et skilt s gjør bilistene oppmerksom på farlige krysset, spør beboerne Vidrek.

Bilen til Lilly Kongsbakk ble snudd rundt i det kraftige sammenstøte Men utrolig nok slapp både hun og passasjeren fra det uten alvorlige ska der. I bakgrunnen sees bakketoppen beboerne mener er farlig.
(Foto: Espen Eidum

TEKNISK ETAT
Narvik kommune

Brannbakken 1
Postboks 357
8501 NARVIK

Ark.nr. 561.1-567.1
J.nr. 2152/90
TGP/hå

Narvik, 31. juli 1990

Statens vegvesen, Nordland
Vegkontoret
Nordstrandveien 41

8000 BODØ

VEDRØRENDE TRAFIKKSIKKERHETEN PÅ VIDREK I NARVIK KOMMUNE

Vi viser til vedlagte brev fra Lilly Kongsbakk samt reportasje i Fremover 6. juli 1990.

På bakgrunn av henvendelsen fra Lilly Kongsbakk anmoder vi Statens vegvesen om å flytte 60-sonen 100 m sørover. På denne måten får man større avstand til den ulykkesbelastede avkjørselen, og skiltene vil også være lettere å oppdage. I dag er skiltene plassert like etter en bakketopp og kun 15 - 20 m fra omtalte avkjørsel.

Teknisk etat vil også be vegkontoret om å vurdere å anlegge en gang-/sykkelveg langs den mest bebygde strekningen på Vidrek.

Det bør også vurderes behovet for gang-/sykkelveger på følgende strekninger langs E6 i Narvik kommune:

Hergot - Nygård og Leirvik.

Planavdelingen

Tor Gunnar Pedersen
Tor Gunnar Pedersen
trafikkingeniør

Gjenpart:
Ordføreren
Lilly Kongsbakk, Vidrek, 8520 ANKENESSTRAND
NKTU v/Odd Svenningdal, Holmenvn. 2 B

Vedlegg:
Henvendelse fra Lilly Kongsbakk

20

Vidrek-folket frykter ei dødsulykke på E6

Jeg viser til Fremovers referat 6.7.90 ved Espen Eidum. Et korrekt og saklig referat som jeg gjerne vi gi flere opplysninger til.

Det har vært dødsulykker på denne belastede strekningen Grendehuset – Krysset. Vår nabo, Birgit Ravn, beste- og oldemor til de som i dag bor her, døde som følge av påkjørsel. For få år siden ble lille Linda sju år, plutselig revet bort. De andre barna slapp fra det med sjokk, beinbrudd og sykehusopphold. Dette skjedde i 60-sonen.

Det lar seg ikke gjøre å ramse opp alle nestenulykkene/utforkjøringer/forbikjøringer og påkjørsler gjennom den tetteste bebyggelsen i 60-sonen.

Den største «dødsfella» er skiltet med opphevelse av 60 – som står 15–20 meter utenfor et sterkt trafikkert kryss, like over en bakketopp.

VEIKRYSS:

Hvem bestemmer/avgjør hvor mange barn/voksne som daglig skal passere før et skilt kommer opp? Og hvor mange ulykker? Hvem har ansvar for bygdevei som krysser E6?

På Vidrek har både Vegvesenet og kommunen gjort en slett jobb. For få år siden satte kommunen opp «småskilt» langs E6. De har ikke den ringeste betydning for trafikken og ingen opplysningseffekt. Tvert imot.

Narvik formannskap var nylig her ute på befaring, bl a til Vidrek gravlund. Den ble tatt i bruk i 1946–47, og veien dit opp tar av i «krysset» på E6. Ikke ei flis viser til hvor den ligger. Hadde formannskapet funnet fram hvis ikke parksjefen var med?

Noen som bemerket at de kjørte inn og ut av et farlig veikryss på E6 som ikke hadde noe som helst forvarsel eller oppmerking? Ca 150 meter lenger bort er merket for elg som passerer over veien.

På denne tiden, fellesferien, er det enorm trafikk, veiens sidekanter har langt gress og tilvekst av småbusker. Passering av veien er en psykisk påkjenning. Vi her ute krever øyeblikkelig reaksjon av myndighetene.

Og det vil i første rekke si:

Varselskilt før bakketopp, ommerket gangfelt og dertil skilt for overgang. Det er et livsfarlig kryss det hele tiden snakkes om. Det er snakk om juridiske, moralske og menneskelige krav. De berørte «vesener» må nå reagere på sine egne påbudsskilt og reglement, og flytte 60 km-sonen til Krøkebærneset i øst for grendehuset – og i vest til Gjerdhaugsvingen. De mange tusener som kjører E6 gjennom 60-sonen i bygda, skal følge skiltingen, men de aller fleste aner ikke hva de kommer opp i ved utgangen av 60-sonen – nemlig – en stubb beferdet og absolutt umerket veikryss.

Trafikkulykken i dette veikrysset 4.7 ds rammet tre barn i alderen åtte måneder til fire og seks år og fire voksne. Det kunne endt med en katastrofe.

Det er ufattelig at det gikk som det gjorde. Jeg var kjørende fra sidevei med min svigerinne som passasjer. Hun fikk et ukelangt sykehusopphold, jeg ble sjekket med småskader. Tiden vil vise om det ble skader som ikke kom umiddelbart. Det gikk bra med de andre, brudd på ferietur og for oss begge – bilskader. Jeg føler skyld for det som hendte, og som kunne endt mye, mye verre.

Samtidig vil jeg si at jeg utviste den aktpågivenhet som der og da var mulig. Fra den andre b
len, barnas redselskrik og sjok
det sitter der. Fortvilelsen f
min egen passasjer sitter de
Det var en vond natt, det er ikl
enkelt å arbeide seg ut av en sl
opplevelse. Personlig vil jeg ta
ke Trond Heiving, Bård Mika
sen og Espen Eidum som hja
oss på en god og betryggen
måte i denne situasjonen.

I august begynner skolen
Det er nevnt før. Foreldren
angst er nevnt. NOEN M
REAGERE STRAKS. Nylig s
å lese i Fremvoer. Sitat: «På
gjennom Vidrek skal det legg
pukk for ny asfaltering. Det
for å forsterke veibanen». Sit
slutt.

For meg forstås dette slik
veibanen kommer høyere, a
kjørselen i krysset kommer lav
re og utsikten blir enda mer
dusert og farlig.

Busstopp-skilting og utvid
avkjørsel må tas med i den
omgang. Vi må få leve trygt m
E6 i denne fine bygda vår (m
underskilt «Ofotens perle»).

Vidrek, den 9. juli -90
Lilly Kongsbakk

Foreslår skilt-flytting

Av ESPEN EIDUM

Trafikkingeniør Tor Gunnar Pedersen i Narvik kommune foreslår i et brev til Vegkontoret i Bodø, at 60-sonen på Vidrek utvides. På denne måten sikres den livsfarlige utkjørselen Fremover omtalte tidligere i sommer.

Gjentatte ganger opp gjennom årene har det skjedd større og mindre ulykker i 60-sonen på Vidrek. Bygda er uten gang- og sykkelvei, og beboerne er henvist til å gå langs en tungt trafikkert E-6 for å komme seg imellom.

For nært kryss

I tillegg mener beboerne i området at skiltet som opphever 60-sonen på sørsiden, står for nært et gårdsveikryss som er flittig benyttet. Skiltet virker som en rød klut på bilistene som automatisk setter opp hastigheten, hevder Vidrekfolk.

Trafikkingeniør Tor Gunnar Pedersen i Narvik kommune, reagerte raskt da bygdas beboere i et brev tok opp de vanskelige trafikkforholdene i området. Nå har han sendt et brev til Vegkontoret i Bodø hvor han ber om at skiltet som opphever 60-sonen blir flyttet vel 100 meter lengre sør. Samtidig tar han til ordet for byggingen av gang- og sykkelvei langs det mest bebygde området i bygda.

Lover ingenting

Men overingeniør Kjetil Vollan ved Statens Vegvesen i Bodø tør foreløpig ikke love noe angående trafikksikringsprosjektet.

— Det er et ønske og behov for gang- og sykkelvei langs mange strekninger i distriktet. Vi vil vurdere et slikt prosjekt på Vidrek i forbindelse med revisjonen av veiplanen, forteller Vollan.

Ved Vegkontorets trafikkseksjon er man kjent med at et brev er sendt fra Narvik kommune, men ingen vil si noe om 60-sonen på Vidrek kommer til å bli utvidet og dermed gjort mer trafikksikker.

— Sjefen kommer tilbake fra ferie om 14 dager. Ring tilbake da, var det lakoniske svaret Fremover fikk fra Bodø.

60-sonen utvidet

Av ESPEN EIDUM

Det nytter å ta opp saker i lokalmiljøet med sentrale myndigheter. I begynnelsen av juli ba fortvilte Vidrek-beboere om å få 60-sonen gjennom bygda utvidet sørover. Nå er skiltet som opphever 60-sonen flyttet nærmere 100 meter lengre sør.

Bakgrunnen for henvendelsen var en rekke trafikkulykker i et gårdsveikryss like ved utgangen av 60-sonen. Den siste ulykken i rekken skjedde i begynnelsen av juli, og Fremover tok da opp saken på vegne av flere av beboerne på Vidrek.

Trafikkingeniør Tor Gunnar Pedersen i Narvik kommune tok kontakt med Vegkontoret. Pedersen foreslo en utvidelse av sonen. 28. august mottok vegmester Atle Stiberg ved Statens Vegevesen på Øyjord klarsignal for flytting av skiltet.

— Ifølge den gamle skiltplanen skulle skiltet i utgangspunktet stå der vi nå har flyttet det. Vi har ikke omgjort noe vedtak, men kort og godt korrigert den gamle planen, opplyser vegmester Atle Stiberg.

2

STATENS VEGVESEN
NORDLAND
Vegkontoret

Vår dato 1990-08-28 | Vår ref 90/2454-2

Vår saksbeh. - innvalgsnr. Avd.ing I. Birkeland - 12961 | Vårt ark.nr 820/842-05 | Deres ref

Vegmester A. Stiberg
Øyjord vegstasjon
8500 NARVIK

FLYTTING AV SKILT OM SÆRSKILT FARTGRENSE PÅ E6 PÅ VIDREK I NARVIK KOMMUNE

Narvik kommune har ved brev av 31.07.90 med bilag, bl.a. tatt opp spørsmålet angående utvidelse av sonen med særskilt fartsgrense 60 km/t på E6 på Vidrek, med ca. 100 m i retning mot Ballangen.

Dette for om mulig å få trafikantene til å senke hastigheten mer før de kommer fram til krysset hvor det inntraff en trafikkulykke den 04.07.90.

Ved en kontroll av skiltplasseringen på video og vedtaket som er fattet om plasseringen, framgår det imidlertid at skiltene er plassert ca 100 m for nært krysset.

Riktig fartsgrense på E6 gjennom Vidrek er følgende:

60 km/t fra km 18,880 til km 19,880, Hp 38.

Skiltplasseringen er forøvrig vist med skiltsymbol på vedlagte kopi av flyfoto.

Vegmesteren bes om å ordne skiltingen i tråd med vedtaket.

Vegmesteren bes om å samtidig sette opp skilt nr 202 (vikeplikt) i krysset der den kommunale vegen munner ut i E6, og at det settes opp skilt nr 210 (forkjørskryss) på E6 ca 200 m foran krysset.

Planavdelingen
Med hilsen

Steinar Skaar
overingeniør

Ingvald Birkeland

Vedlegg

Kopi: Politimesteren i Narvik, 8500 Narvik
Narvik kommune, Teknisk etat, 8500 Narvik
Lilly Kongsbakk, Vidrek, 8520 Ankenesstrand

IBI/hok

(---"---"--"--, sendt brev til Vegkontoret, Bodø.)
9.-7.- 90. " " " formannsskapet)
" " " tek. etat Narvik.)

Postadresse: Nordstrandveien 41, 8000 Bodø
Telefon: 081 - 81 600 (081 - 12 800)
Telefax: 081 - 80 733, 081 - 80 362 (081 - 12 950) (081 - 12 951)
Telefonnr. og telefaxnr. i klammer gjelder fra ca. 01.07.90
Postgiro: 0813 5041603
Bankgiro: 0663.05.70202

Barne og ungdomssidene.....

Hva heter tegneserie-figurene?

1.

2.

3.

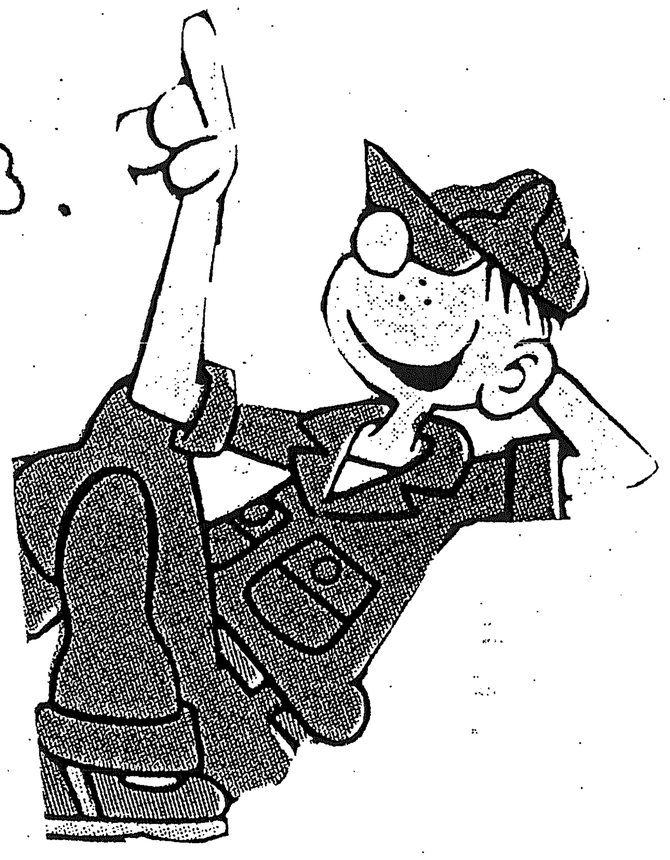

Hva er dette?

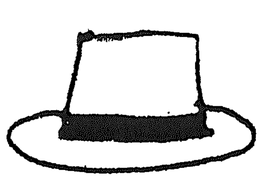

	A		

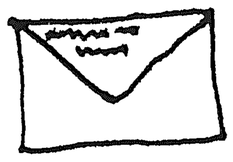

	R		

	T			

		i	

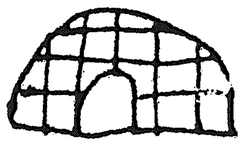

	G		

VANNRETT

1. Lokalavis
12. Forære
13. På sauen
14. Politisk parti fork.
15. Er de som har mye
16. Å føre skipet
18. Farge
19. Jentenavn
20. Middels
21. gjør verden hvit
22. Reiser
24. Adelstittel
25. grei omv.
26. Morene
27. Hemmelig melding
28. Øyne
29. Jentenavn
31. lages brød av
32. Smykkestein
33. Sjødyr
34. Vente
35. Finnes på badet
36. Leo Torsen
37. Kommune i Troms
38. godtar ikke
41. Lever
42. Frodig plass i ørkenen
43. Land i Asia
45. Kan forekomme etter maten
50. Fjellkjede i Sovjet
51. Yrer omv.
52. Motsatt av opp
53. Himmelretning
55. Irritere
56. gammelt håndtverksyrke

LODDRETT

1. Jentenavn
2. Land i Afrika
3. Overlegen
4. Innvendig organ
5. Finnes i sjøen
6. Mektig sint
7. Oppglødd
8. Enpuklet kamel
9. Tresort
10. Stedsnavn
11. frata
17. verdensdel
21. Ese
23. Krigsflåte
25. Figur fra barne-tv
26. Minke
27. Lages mat i
30. Regn, engelsk omv.
35. Silkestoff
39. Vis omv.
40. Øve
44. Ha
46. Flatemål
47. Stor kniv omv.
48. Okse
49. Populært

ARNOY&CO
Fagernesveien 8 – 8500 Narvik
Vi har Husqvarna
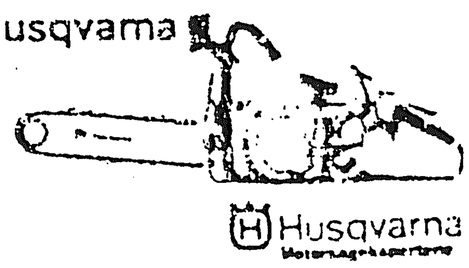
Husqvarna
Alt du trenger av byggevarer verktøy, og hagebruksart.

24

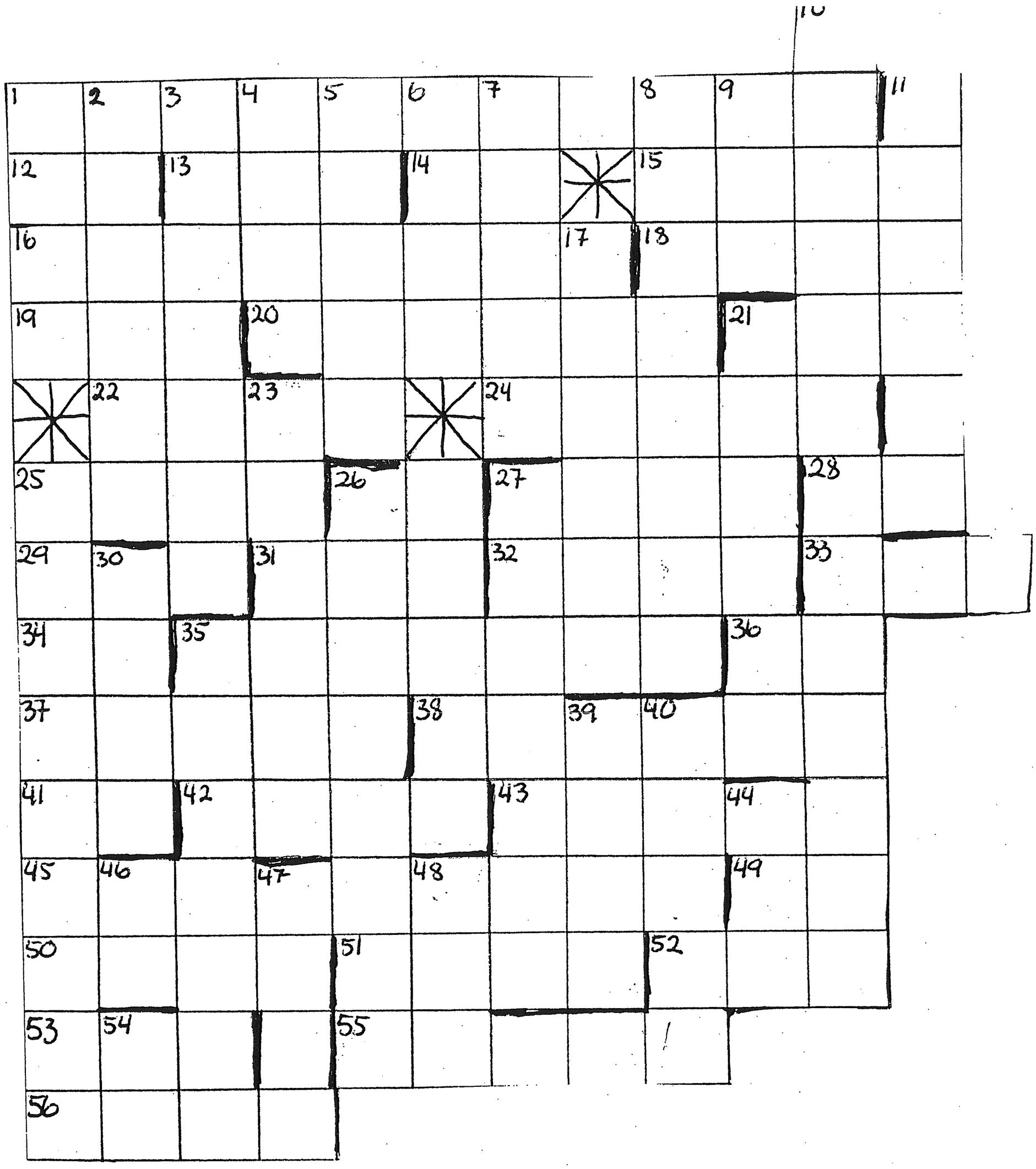

VITSER

Mamma! De andre guttene erter meg og sier at jeg har så store føtter!

Tøys, gutten min. Tørk nå tårene og stikk ut i garasjen etter tøfflene dine.

Ole, Ole ! Se opp for stupet!

Svar: Hvilket stuuuuuuuup.....

Hørt på biblioteket:

Jeg vil gjerne låne "NORDLANDS TROMPET" hvor finner jeg den?

Den finner De på Dass.

Hva er forskjellen på en Skåda og influensa?

TENKEPAUSE

Influensa blir du kvitt igjen.

Hvor mange trekanter?

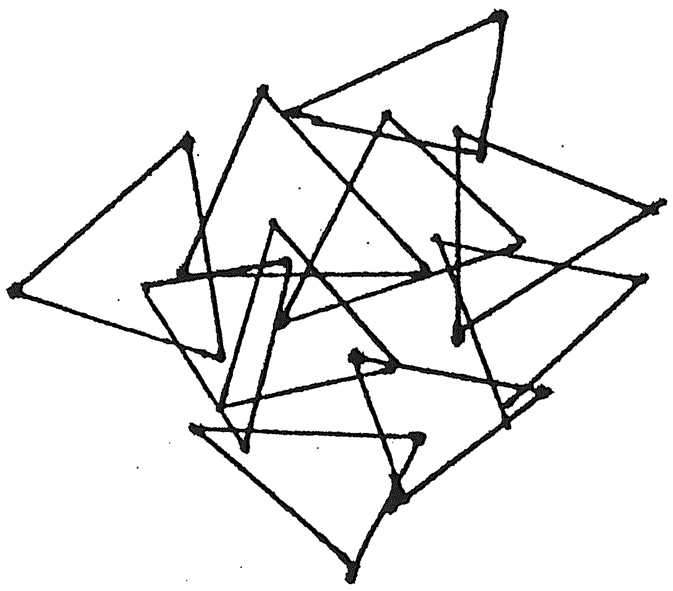

Og sirkler?

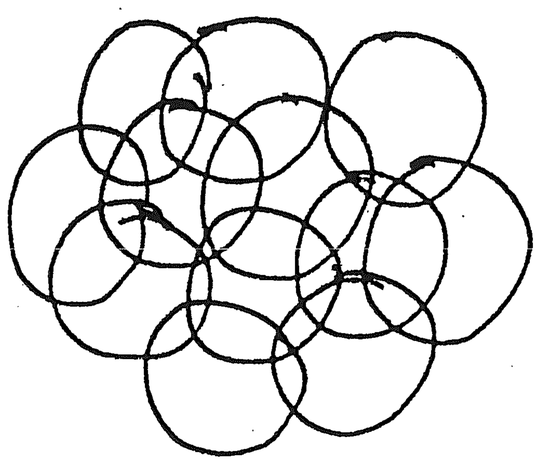

SPØRSMÅL:

1. Hva heter de to små nevøene til Mikke Mus?
2. Hvilket landslag vant fotball-VM 1990?
3. Hva heter gårdsgutten til Bestemor Duck i Andeby?
4. Hva heter Eli i Portveien 2 til etternavn?
5. Hva heter gruppa som sang "La det swinge" ?
6. Hva heter den norske statsministeren?

Svar på spørsmål:

1. Tipp og Topp
2. Vest-Tyskland
3. Guffen
4. Hun heter Eli Rygg
5. Bobbysocks
6. Jan P. Syse

FOTBALLTUR TIL STOCKHOLM

Endelig kom dagen, lørdagen den 7.juli 1990. Med bagasjen full av treningsklær og godt humør, steig vi på toget og forlot Narvik for ei uke. Vi så fram til ei uke full av fotball og andre aktiviteter.

Etter et døgn med TUT-TUT og dunk-dunk, dunk-dunk kom vi til et solfyllt Stockholm. Så langt hadde alt gått etter oppskrifta, og hele gjenget: 16 NOR-jenter, 2 mødre og 2 trenere ble møtt av svenske guider som fraktet oss til skolen hvor vi skulle være. Vi hadde søkt om å få holde hus på Nälsta skole, men inntil videre var vi plassert på Vällingby skole, 1,5 km. lenger bort.

Utvendig virket skolen OK, men da vi hadde utforska rundt oss, var inntrykket vi fikk til å rynke på nesen av. For å si det kort, klaga vi på de sanitære forholdan som var elendig . Heldigvis gikk klagen i vår favør, og vi fikk komme på den skolen vi først ønsket. Denne skolen ble reine paradiset sammenliknet med den første. Skolen besto av flere bygninger spredt rundt et asfaltområde i midten. Bygningene lå i fine omgivelser med grønne, store "fotballplener" omkring. Litt lenger bort lå et stort basseng, og det var 2 km. å gå til Vällingby sentrum. Dessuten foregikk all bespisning i forbindelse med turneringa på vår skole. Vi fikk matkort, og hver dag var det frokost og varm lunch og middag. Se på TV'en, handle i kiosken, ringe hjem, og snakke med gutter kunne vi også. (NB: det lå bare guttelag på denne skolen.) I tillegg til matkort fikk vi T-banekort og kort hvor vi slapp inn flere steder.

I løpet av turneringa skulle vi spille 3 innledende kamper. En mot Vällingby (svensk lag), en mot Hammarby (svensk) og en mot et amerikansk lag. Alle kampene ble spilt på gressbaner rundt omkring i distriktet, og vi som vanligvis spiller på grus hjemme i Narvik, så fram til å prøve oss på gresset. Som de fleste vet, stiller vi som damelag hjemme i serien, men vi er et såpass ungt lag at vi stilte som juniordamer i Stockholm.

Første kamp gikk mot Vällingby. Vi gikk til baneområdet, og ei stund etter at vi kom fram, begynte det å plaskregne. Det sto på i 5-10 min. og stoppet akkurat da dommeren blåste kampen i gang. Da var vi gjennomvåt og gresset var sleipt. Hele første omgang hadde vi kontroll, og vi kunne gå til pause med 3-0 ledelse. Dette var nok igjen en medvirkende årsak til at vi slappet litt av i 2. omgang, og Vällingby reduserte til 1-3, 2-3, 3-3, og til sist 4-3. Kampen ble blåst av, og vi hadde tapt vår første kamp.

Altså var ikke utgangspunktet helt bra, men det satte ingen demper på humøret. Neste dag møtte vi til kamp igjen, og da skulle vi vinne. Kampen mot Hammarby var jevn. Den lå og vippet frem og tilbake, men til slutt vant svenskene med en 1-måls ledelse. Dessverre måtte vi gå av banen med enda et tap. Hvis vi i det hele tatt skullle ha noen tjangs til å gå videre nå, kunne vi ikke tape mer. Neste lag som sto for tur var amerikanerne. Denne kampen gikk i vår favør. Vi hadde så og si overtaket hele kampen, men det endte nu allikevel 1-1.

Nu måtte vi bare innse at finalespill på oss ble det ikke. Vi gikk videre til B-sluttspillet, og endte til slutt på en 9.plass.

Vi var ferdigspilt på torsdagen, uten å ha oppnådd det helt store resultatet. Likevel var det artig. Vi hadde fått spilt mot utenlandske lag og sett andre spillemåter. De andre lagene hadde ikke vunnet overlegent over oss. Hvis vi på noen måte skulle unnskylde oss, kan jeg nevne at vi manglet keeper og en spiller til som deltok på pikelandslaget i ei nordisk turnering.

Selv om fotballspillinga var hovedsaken med turen, innebar den så mye mer. Siden vi hadde bare en kamp om dagen, fikk vi mye fritid.

Den gikk med til mye artig, i hvertfall prøvde vi å holde sammen og ha det sosialt. Skulle jeg fortalt om alt det som skjedde i løpet av turen, kunne jeg gitt ut ei bok. Men noe av det som betydde mest for oss, var møtet med 2 brasilianske guttelag.

Guttene, som var mellom 10-14 år, bodde i samme bygning som oss. I løpet av uka blei det utvekslet mange ord, mest på engelsk, men også litt på norsk og brasiliansk/ portugisisk. Vi tok masse bilder og lagene byttet "gaver" med hverandre. Selv de mest beskjedne kom i prat, ikke minst etter at de lærte oss å danse lambada. Da sto vi ute seint på kvelden og danset, alle sammen, med brasilianske rytmer som bølget gjennom lufta. De var så fabelaktige og viste så stor utstråling til tross for sin unge alder, at guttene hjemme i Norge ble "kjedelige" i sammenligning. Dessuten vet vel de fleste at brasilianerne er gode fotballspillere, Siden, etter at vi og brasilianerne var utslått av turneringa, hadde vi vennskapskamp oss imellom. Vi spilte i draktan og byttet vimpler med hverandre. Ja, vi kunne ikke fått det bedre.

Når vi ikke spilte fotball eller snakket med brasilianerne, var vi ofte i byen. Dvs. Vällingby sentrum eller Stockholm sentrum. På en sånn lang tur hadde alle litt ekstra lommepenger, og jeg skal si det blei handla. På sånne steder er det mye større utvalg og en god del rimeligere, derfor kan jeg trygt si at det blei brukt tusenvis av kroner. Det store spørsmålet var: hvordan få alt med seg hjem igjen?

Ellers gikk vi turer, koste oss på skola eller var ute og spilte fotball bak skola. En dag var vi på Gröna Lund (stort tivoli). Alt dette her kunne vi gjøre så lenge været tillot det, for det var jammen ikke solskinn bestandig. På formiddagen var det for det meste sol eller lett overskyet, men noen kvelder var det riktig morskt. Lyn og torden dannet "vorspiel" for styrtregnet som gjorde alt vått i løpet av få sekunder. Det syntes vi var bare artig, for sånt uvær har vi sjelden her.

Som jeg har nevnt tidligere var det 2 mødre med. De fulgte med oss overalt og støttet oss i tykt og tynt. Det kunne til tider være ganske hektisk å være "mammaer" til 17 stykker på en gang, men de hadde erfaring fra tidligere fotballturer. Ja, de deltok også på en liten fotballmatch vi hadde en kveld ute i måneskinn, da trenerne var ute på by'n. Ja, sånn forløp dagene. Den ene finere enn den andre. Dagene gikk fort, og snart måtte vi si adjø til våre brasilianske venner og det svenske vertskapet. Soccer Cup var godt lagt opp, og til tross for et mindre bra fotballresultat, hadde vi ei kjempeuke. Nu e det bare å spare til ny tur.

Da gjenstår det bare på vegne av meg selv og Nors damelag å rette en takk til alle som kjøpte lodd av oss slik at vi fikk reise.

En stor fotballhilsen fra
Torgunn

Torgunn midt mellom venner fra Brasil og NOR.

********** Til minne. **********

Det føles litt rart,- litt vemodig,- å skrive minneord om en person som forlot heimplassen og bygda for 55 år siden.

Kristine Ravn vaks opp på Bekkevolden som den yngste av en stor søskenflokk. Far, Hans Ravn - var los og lange tider ute, men mor Anne - var tryggheten og styrer her heime. Hun var en dyktig kvinne og tenkte også på barnas framtid.

Kristine fikk gå lærerskolen på Nesna. Den gang var det overproduksjon av lærere og vanskelig å få fast post. Det blei vikarposter de første årene for mange nyutdannede lærere og arbeidsledighet i "de harde tretti-årene".

De fleste mennesker møter en eller annen gang i livet, - hendinger som ikke er beregnet - eller planlagt. Også Kristine. Hun hadde sterke røtter, sterke personlige meninger og synspunkter. Det settes dype spor som for mange blokerer - og sperrer en del av livet framover. Spor som også setter merker og stenger for neste generasjon. Årene går, - og i ettertid er mange hendinger for bagateller å regne.

Kristine blei gift med en lærer fra Tellevik nord for Bergen. De hadde begge lærerposter i Kirkenes -området. Under krigen blei det sykdom i familien, situasjonen var kritisk i grenseområdene og de blei tilrådet å flytte. Hun har fortalt om denne strabasiøse- og lange reisen ned til Sør-Horsfjord. Det var tre barn i ekteskapet, etter barneskolen skulle disse tre på vidre skolegang. Det blei atter flytting og da til Øyer i Gudbrandsdalen. Hun har fortalt at overgangen fra skjergården mellom Nordland og Trøndelag til Øyer, var som å komme til et "varmare land". Etter skolegang og studier, hadde barna fått etablert seg i Trondheim, Oslo og på Vestlandet. Mannen til Kristine sluttet som lærer noen år før henne, og han bygde da deres første, egne heim i Tellevik. Kristine trivdes veldig godt i "dalen", som hun sa. Det var så greit å reise på besøk til barna fra denne basen. Jeg besøkte henne her like før hun skulle slutte, tre uker i gjen til hun blei 67 år og pensjonist. Ingen av oss visste da at hun gikk med en alvorlig sykdom og at hun like etter, i all hast, måtte til sykehuset på Lillehammer. Her blei hun til oppunder jul, kom som pensjonist og rekonvalesent til en pyntet- og juleluktende heim,- som mann og barn hadde gjort i stand. Det måtte være sterkt. Hun for-

tjente denne opplevelsen! For en del år siden besøkte jeg familien i Tellevik, fikk oppleve Kristine i heimen, som et aktivt og utøvende menneske med sterk omsorg for mann,barn, barnebarn og svigerdatter. Hun var enormt gla for å få besøk "heimanfrå". Jeg fikk også gleden av å treffe sønnen, Jon Magne og hans familie. For meg en minnerik dag. Det var siste gangen jeg traff Kristine, men vi har hatt brevkontakt helt til for ett år siden. Kristine Ravn Tellevik døde 11 juli i år, nær 86 år.

Jeg har hatt et fint brev fra Jon Magne- hvor han har fortalt om hennes aller siste tid. Jeg vet at hun, innerst inne hadde et ønske om å se barndoms-bygda igjen. Hun kunne aldri glemme lyset, fjellene,fjorden og bygda. Jon Magne forteller at få dager før hun døde snakket de, nok en gang om tur nordover. Til deg, Jon Magne, vil jeg si, at du og dine søsken er velkommen hit til slekt og naboer i din mors vakre bygd, med tilnavnet " Ofotens perle".

Fred med Kristine Ravn Telleviks minne.

Lilly Kongsbakk.

Småmytt fra bygda

For en tid tilbake tok det fyr i garagen hos han Osvald. Brannen ble heldigvis oppdaget, og slukket før de helt store skadene oppsto.

Hos han Harry er det kommet ny veranda på huset.

Hos han Artur har de laga ny veg opp til huset, og hagen har blitt fornyet.

Det er kommet ei lita "dokkestue" ved lillestua hos han Oddvar

Ho Ann Kristin har flyttet til Oslo og startet studie ved universitetet

Han Per mistet båten sin nylig da den slet seg fra betøyningen under den sterke stormen. Båten en Hansvik 18 fot, ble funnet knust i Sommervik i Evenes noen dager senere.

Vindmåler vurderes

Stengingen av Skjombrua i fem timer onsdag, etter at ei campingvogn var blåst over ende, aktualiserer spørsmålet om ikke brua bør få en automatisk vindmåler. Vegmester Atle Stiberg sier til Fremover a spørsmålet allerede i går morges ble tatt opp me fylkesmyndighetene i Bodø.

Atter en gang opplevde vi at Skjombrua ble stengt, og Austavinden rykket ut som eneste avis på sørsiden av brua. Skulle hente en som skulle prøve å gå over brua, men det var umulig og heller ikke tillatt av veivesnet i følge noen av de som var i køen.
Jeg gikk nå ut av bilen og ca 10 meter fram på brua, og for en stemning. Det ulte noe helt utrolig, skikkelig skrekkfilm lyd. Ganske fantastisk etter min meining, men så stod nå heller ikke jeg i køen og skulle over brua. Det var en del sure og sinte fjes og se, og det var kanskje ikke så rart, for vinden tok jo ikke i bilene , berget fram mot brua laget leé.

En annen trist ting som skjedde i forbindels med uværet var at den praktfulle selja som stod i Holtvika ikke finnes mer.
Da jeg kjørte forbi var ca 2/3 av treet revet overende, nå var det tydelig at treet var begynt å råtne inni for det var mye mørkt treverk å se inni stammen. Fredag da jeg kom hjem fra arbeid var resten av treet saget ned, og et nydelig veimerke i Ofoten er borte.
Det er tydelig at det er mye folk som har lagt merke til treet for jeg har snakket med mange som ikke har noe med bygda å gjøre som har bemerket at treet er borte.

Anita

Båt forsvant under uværet ved Vidrek

Under uværet onsdag kveld forsvant en helt ny fritidsbåt fra fortøyningen utenfor Vidrek. Eieren er Per Røren i Narvik, som har meldt tapet til politiet. Båten ble sist sett da den drev ut fjorden i retning mot Liland.

Da Skjombrua ble stengt, kom ikke Røren seg ut til Vidrek for å ta rede på båten. Fløttmannsbåten forsøkte å gå ut til assistanse, men måtte snu.

Røren etterlyser nå båten, som var en 18 fots Hansvik Combi 18, utstyrt med en 40 hesters Yamaha påhengsmotor. Båten er helt hvit, med rød bunnmaling, og den er helt ny.

De som har opplysninger, bes kontakte politiet.

Vidrek-båt funnet knust

Under uværet onsdag sleit en 18 fots plastbåt seg fra fortøyningen ved Vidrek, og rak ut fjorden. Nå har eieren, Per Røren, Narvik, funnet båten som vrak ved Liland. Den ble funnet i Sommervik ved Liland. Der har den drevet mot et skjær og er blitt knust. Med en motor på 40 hk var båten verdt 120.000 kr, og heldigvis har eieren holdt båten assurert. På Vidrek var båten fortøyd med kjetting til solid bunnfeste. Men kjettingen ble slitt rett av i stormkastene.

ettingen ble slitt rett av i stormkastene.

31

SMÅNYTT FRA BYGDA

* To nye skoleunger fra Vidrek starta i høst opp i 1.klassen i Håkvik, nemlig Asbjørn Eidissen og Sigve Indregard. I en klasse med bare 9 elever utgjør de to hele 22% av elevtallet. Vi ønsker de to staute karene lykke til med skolegangen!

* I Røssåsen er det kommet en ny bilfører: Terje har tatt sertifikat og begitt seg ut i trafikken i egen kjøredoning.

* Kjetil Jensen har bevega seg enda mer: han flytta til Sverige i høst.

* Gerd og Kåre på Bjerkelund øker stadig flokken av barnebarn. Denne gang er Karl Gunnar og Britt Unni som har bidratt med ei kjekk jenta - deres første, forøvrig. Vi gratulerer!

* Gunvor på Krøkebærneset har motorisert seg, og er observert på veien på moped.

* På Indregard tok de laust og la nye aspe-lunner i støa i sommer - et påkrevd tiltak.

* Bilparken i bygda endrer seg stadig. Han Torstein har slått til med brun Volvo.

GUTTEROM

"Gamel" Asbjørn har vært på Gjærhågen i sommer og da har han benyttet tiden til å lage rom til guttene på loftet, så nå er de flyttet på hver sitt rom.

RIVING

Mary Ann og Terje har revet den ene uthuset sitt.

RESTAUREING

Arna og Kjell Olav har hatt en kjempe jobb for seg i hele sommer. De har skiftet vindu i hele huset, og det til likedanne vindu som det var opprinnelig i huset. Det ble et kjempe fint hus.

ANEKS

På Illgut hytta har de bygd aneks i sommer, familien er vel blitt større med årene der også.

S. THORSTENSEN A/S

Postboks 133 8540 BALLANGEN

Telefon 28129 - 28700

BYGNINGSARTIKLER
FARGEHANDEL
RØRHANDEL

Gode tilbud nå som før!

Kattunge på avveier

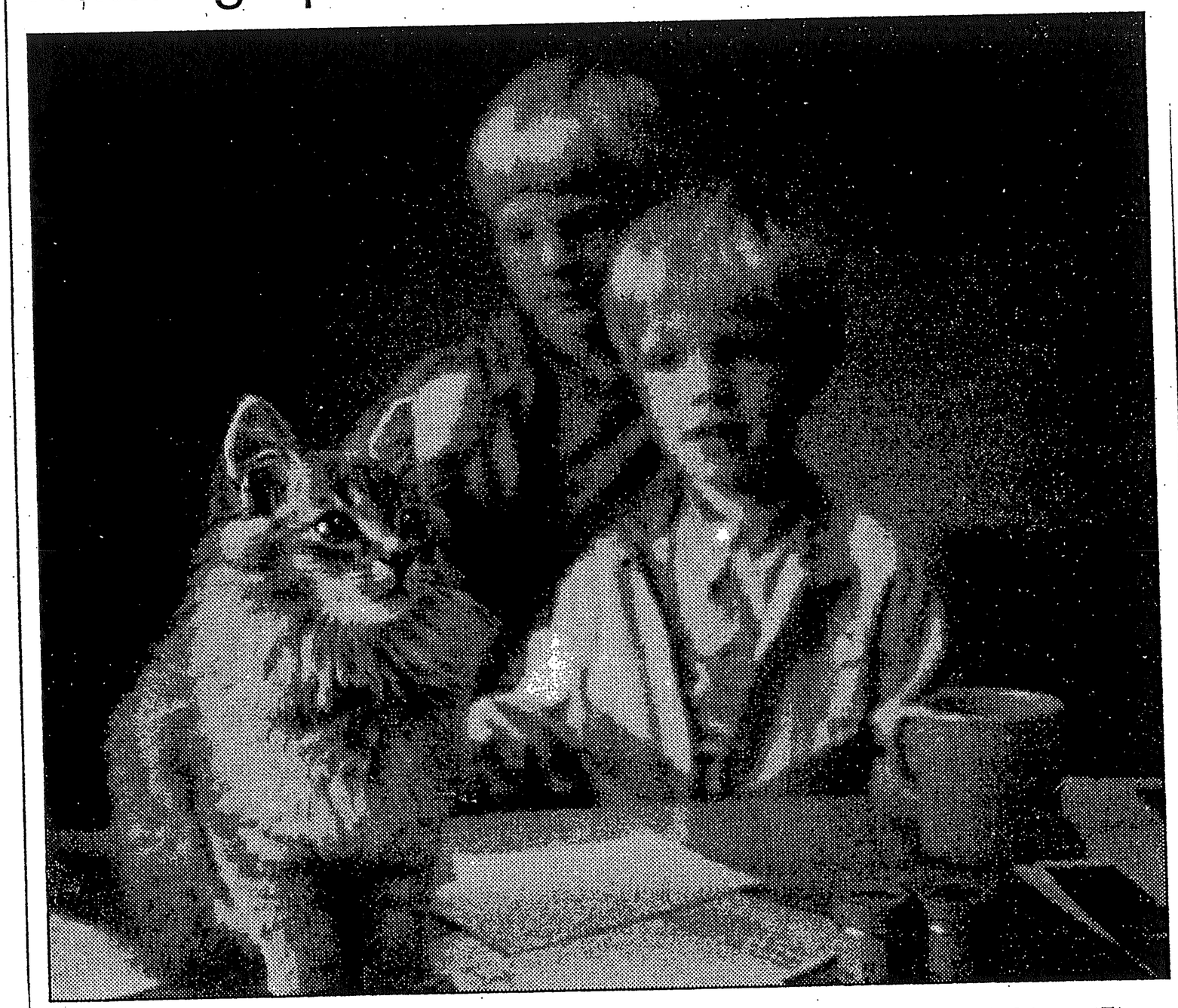

Kattungen er kommet over den store skjelven etter en fæl tur til Narvik. Asbjørn (7) og Oddmund (4) er glade for at den kom til rette, men må dessverre gi den bort. (Foto: Terje Millerjord)

Den kom til rette heldigvis, den tre måneder gamle skogskatta fra Vidrek. Kattungen er en av fem som ble født hos familien Eidissen den 18. mai. Her om dagen dro far i huset på jobb inne i byen som vanlig. Som blindpassasjer i motorrommet ble pusen med til parkeringsplassen utenfor administrasjonsbygget til LKAB. En hel dag gikk den rundt der og peip, ganske skjelven etter turen under panseret til en stor, brummende amerikaner. Ei hjertevarm sjel på bolaget tok med seg katta hjem på ettermiddagen og, utrolig men sant, viste det seg at vedkommende er en venn av Vidrek-familien.

Nå er skogskattungen kommet tilbake til hjemlige trakter, den skjelver ikke lenger og er blitt like kjælen som før. Dessverre kan ikke eierne ha katta lenger, men de vil jo heller ikke avlive sjarmørtrollet. Derfor håper de at noen kan ringe 59 653, så blir det kanskje en byfrøken av henne likevel.